

[Alsing Andersen.]

Medlemmer. Hvis det paa den anden Side er saaledes, at et Parti ikke har en mere ensartet Opfattelse end, at en Række Medlemmer hver Gang skal op og skildre deres Særstandpunkter, ja, saa er det ogsaa et Spørgsmaal, som Partiet maa drøfte, synes jeg, men saa er det jo et Spørgsmaal, om det i det hele taget i parlamentarisk-teknisk Forstand kan siges at være et Parti. Det forekommer mig derfor, at de Indvendinger, som er gjort her, ikke rammer det System, som vi har søgt at stille op, men i Virkeligheden meget snarere peger indad mod visse Svagheder i de enkelte Partier, som det maa være disse Partiers Opgave at udbedre.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der havde Ordet før, mente, at det var ganske urimeligt at gennemføre dette Forslag nu, thi, sagde han: se paa Folketingstidende for i Aar, og man vil se, at der ikke er Tale om særlig langstrakte Debatter i denne Samling. Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan ikke pille denne tilfældige Rigsdagssamling ud og søge at opstille Regler derefter. Vi ved jo alle sammen, at det paa Grund af særlige Forhold har formet sig saaledes, at Debatterne ikke har udfoldet sig saaledes, som vi har været vant til, idet der gennem Forhandlinger er skabt en Overenskomst mellem tre af Partierne her i Tinget. Dette medfører ganske naturligt, at Debatterne her indskrænkes. Men Motiveringen for det Forslag, som her stilles af Udvalgets Flertal, er netop heller ikke de øjeblikkelige Forhold. Motiveringen er at søge i de Erfaringer, som man har gjort i en Aarrække, og indtil Forhandlingen i Gaar troede jeg ærlig talt, at alle de fire store Partier, som man kalder dem, i Virkeligheden i Princippet var enige i, at man burde søge gennem en Regulering af Forhandlingen at naa til en Afkortning af Debatterne og dermed muligvis ogsaa til en Afkortning af selve Rigsdagssamlingerne. Det er Motiveringen og ikke denne specielle Rigsdagssamling, og derfor er det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Argument fuldkommen ved Siden af. Og lige saa meget ved Siden af er det, naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller søger at finde Argumenter mod Forslaget ved at tale om Socialreformen og andre store Problemer, idet det ærede Medlem, hvis han havde haft Tid til at læse Betænkningen og Ændringsforslagene igennem, inden han tog Ordet, vilde have set, at der netop med Henblik paa saadanne Situationer er givet særlige Regler og givet Formanden en Bemyndigelse til at

indrømme forlænget Taletid. Altsaa, ogsaa dette Argument falder væk.

I det store og hele kan jeg ikke se, at der fra de Taleres Side, der har talt mod Forslaget, er rejst afgørende Indvendinger af virkelig positivt Indhold. Derimod kan det jo ikke nægtes, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i Gaar holdt en stor Tale. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft udfoldede sig i en stor Tordentale, kan jeg sige, til dem, der falskeligt foregav at repræsentere Demokratiet her i Tinget — dette skulde være Hovedindholdet af hans Tale, tror jeg. Det ærede Medlems Tale var i det hele taget præget af det, man kan kalde de nyomvendtes Ildhu. Det er jo nemlig saaledes, at det konservative Folkeparti ikke havde nogen Interesse for Demokratiet og dets Metoder, saa længe det selv kunde leve paa Privilegierne. Den Gang dette Parti maatte opgive de Privilegier, som det havde paa Bekostning af andre, vaagnede pludselig Interessen for Demokratiet i det ærede konservative Folkeparti. Da Demokratiet havde sejret paa Trods af det konservative Folkeparti, søgte det konservative Folkeparti pludselig at interessere sig for Demokratiet, og saa hører vi i Gaar en fremtrædende Repræsentant for dette Parti som nyomvendt med Ildhu opkaste sig til Dommer over os andre, til den retfærdige Forsvarer af Demokratiet overfor os andre, der skammelig misbruger Demokratiet. Det konservative Folkeparti er jo af Navn et Folkeparti og mener vel af Navn at være et demokratisk Parti. Om det er det af Gavn, tvivler jeg paa. Den Tale, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft holdt i Gaar, tydede i alt Fald ikke paa, at det var andet end af Navn, det konservative Folkeparti hylder Demokratiet. Det er jo heller ikke saa underligt. Det konservative Folkepartis Oprindelse, dets hele Basis, dets Politik her i Rigsdagen i det store og hele viser jo, at det aldeles ikke er indstillet paa en demokratisk Politik.

Nu har jeg nok set, at adskillige af de yngre Medlemmer af det konservative Folkeparti, bl. a. Partiets højttærede Formand, Hr. Christmas Møller, i Memoirer og paa anden Maade ligesom begynder at tage Afstand fra Partiets Fortid. Med hvor stor Glæde de ældre Medlemmer af det konservative Folkeparti ser paa denne Desavouering af det, som har været det konservative Partis Stolthed gennem hele dets Historie, er jo en anden Sag. Men jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at